

گفت‌وگوهای بحران: از اضطراب تا اقدام

راهنمای عملی خانواده برای آمادگی در شرایط اضطراری

بر اساس اصول هماهنگی و شفافیت

چرا باید درباره بحران صحبت کنیم؟

وحشت

آمادگی

هدف ترساندن نیست؛ هدف هماهنگی، شفافیت و کاهش سردرگمی است.

تصمیم‌گیری سریع‌تر با تنش کمتر

مشخص بودن وظایف هر فرد

دانستن محل ملاقات هنگام عدم دسترسی به خانه

زمان مناسب برای شروع گفت‌وگو

زمان مناسب (✓)

- ✓ یک عصر آرام خانوادگی
- ✓ بعد از شنیدن خبر مرتبط (مثلاً زلزله در شهر دیگر)
- ✓ جلسه کوتاه برنامه‌ریزی ماهانه
- ✓ هنگام آماده‌سازی کیت اضطراری

زمان نامناسب (✗)

- ✗ وسط بحران یا زمانی که استرس بالاست

فضا باید امن و بدون عجله باشد.

چگونه سر صحبت را باز کنیم؟

✘ اشتباه (نگویید)

«باید درباره مرگ و زلزله صحبت کنیم.»

ایجاد مقاومت

✓ درست (بگویید)

«بیایید یک برنامه ساده داشته باشیم که اگر اتفاق غیرمنتظره‌ای افتاد، سردرگم نشویم.»

«فقط می‌خواهم بدانیم اگر اینترنت قطع شد، چطور با هم در تماس بمانیم.»

تمرکز را روی آرامش و آمادگی بگذارید، نه فاجعه.

۳ قانون طلایی برای لحن گفت‌وگو

۱. آرام

هدف آماده‌سازی است،
نه ترساندن.

۲. مشارکتی

به همه اجازه نظر دادن
بدهید، حتی نوجوانان.

۳. عملی

به جای کلی‌گویی، مثال
واقعی بزنید.

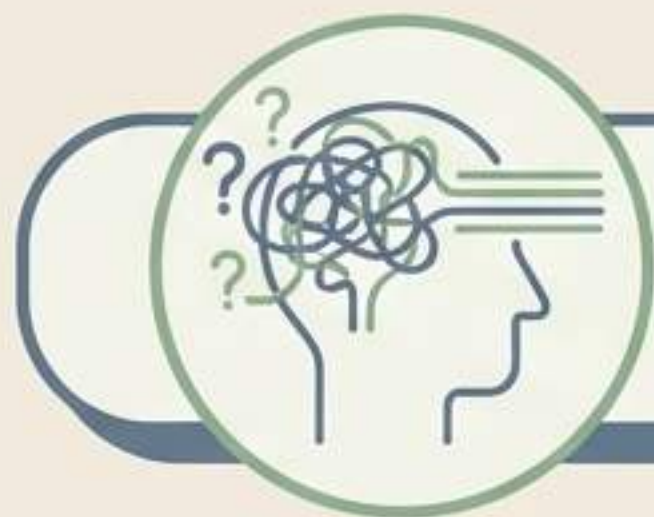
مثال: «اگر ساعت ۳ نیمه‌شب زلزله آمد، اولین کار هرکدام از ما چیست؟»

مواجهه با مقاومت و خرافات

تشبیه به بیمه

آمادگی مثل بیمه است؛ امیدواریم هرگز استفاده نشود، اما اگر لازم شد، نجات‌بخش است.

آمادگی، اضطراب را کاهش می‌دهد چون جای ابهام را برنامه می‌گیرد.

دستور جلسه: ۱. بررسی سناریوها

Q1

قطع برق و اینترنت

Q2

آتش‌سوزی کوچک

Q3

سیل یا زلزله

Q4

بسته شدن مسیرها

لازم نیست همه چیز در یک جلسه گفته شود. مرحله به مرحله جلو بروید.

دستور جلسه: ۲. تعیین نقاط امن

«اگر خانه امن نبود، کجا برویم؟»

هدف: توافق روی دو نقطه مشخص برای دیدار مجدد.

دستور جلسه: ۳. پروتکل ارتباطی

✓ اگر موبایل کار نکرد چه؟

✓ آیا یک شماره تماس خارج از شهر داریم؟

✓ آیا محل قرار مشخص داریم؟

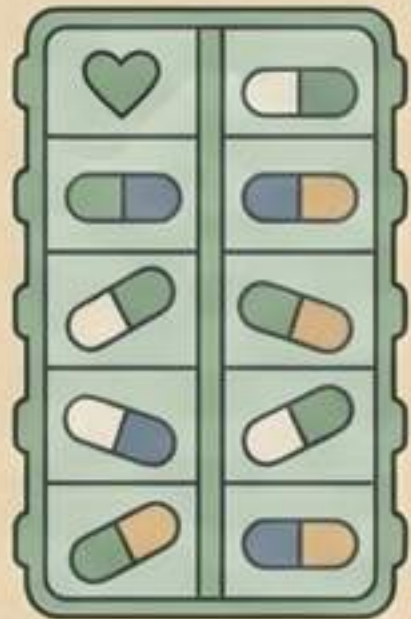
اقدام فوری: حفظ کردن حداقل یک شماره ضروری توسط همه اعضای خانواده.

دستور جلسه: ۴. تقسیم مسئولیت‌ها

	 چه کسی کیت اضطراری را برمی‌دارد؟	 چه کسی مراقب سالمند یا کودک است؟	 چه کسی مدارارک مهم را جمع می‌کند؟	 چه کسی مسئول حیوان خانگی است؟
پدر	☐	☐	☐	☐
مادر	☐	☐	☐	☐
کودک	☐	☐	☐	☐

نقش افراد آسیب‌پذیر و نیازهای خاص

سالمنندان، افراد دارای معلولیت، کودکان خردسال، بیماران مزمن

- نیاز ویژه هر فرد چیست؟
- داروها کجا نگهداری می‌شوند؟
- برنامه انتقال برای ویلچر یا وسایل کمکی

این بخش باید با احترام و مشارکت خود فرد انجام شود.

مشارکت دادن نوجوانان

نوجوانان باید در تصمیم‌گیری شریک باشند، نه فقط شنونده.

«اگر در مدرسه بودی و نت
قطع شد، چه کار
می‌کنی؟»

«اگر مسیر خانه
بسته بود؟»

«اگر یکی از ما پاسخ
نداد؟»

وقتی نوجوان حس مسئولیت بگیرد، در بحران بهتر عمل می‌کند.

خروجی نهایی: چک لیست روی میز

شماره تماس های اضطراری

محل ملاقات اول و دوم

نام مسئول کیت

محل داروهای ضروری

محل مدارک مهم

وقتی مکالمه روی کاغذ بیاید،
ملموس تر و جدی تر می شود.

اشتباهات رایج در شروع گفت‌وگو

ترساندن بیش از حد و بزرگ‌نمایی

ترساندن بیش از حد و بزرگ‌نمایی و بزرگ‌نمایی می‌شود.

بحث‌های سیاسی

جلونیت با جلیه‌های موضوعی بروسمیه‌های استان را می‌شود.

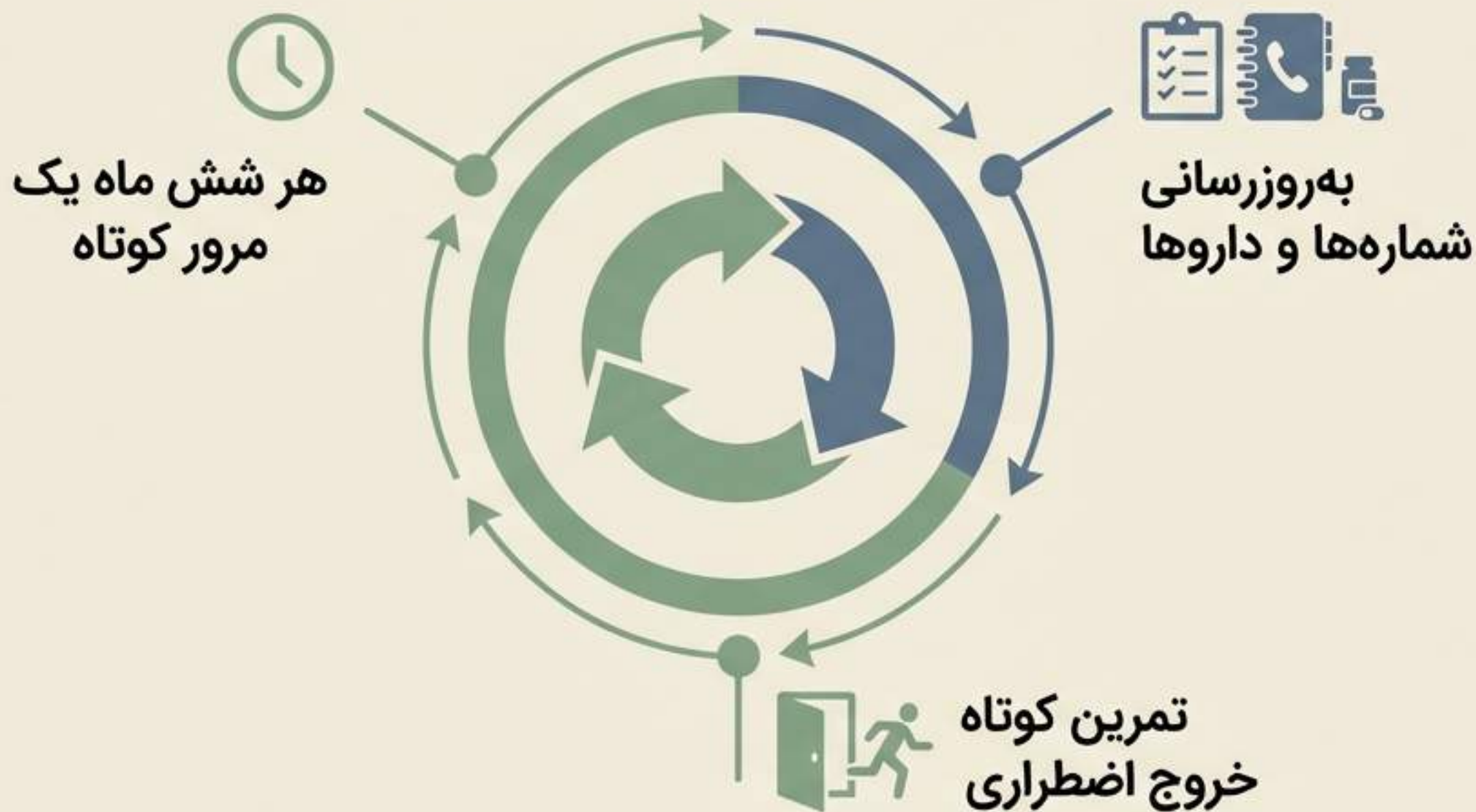
تمرکز فقط روی خرید تجهیزات

آمادگی و فقط روی خرید تجهیزات میشد، وسایل می‌نست.

به یاد داشته باشید: آمادگی فقط خرید وسایل نیست؛ هماهنگی مهم‌تر است.

تبدیل گفت‌وگو به عادت

«آمادگی یعنی قبل از اینکه مجبور شویم تصمیم بگیریم، تصمیم گرفته باشیم.»